

Gazda Albert

Július

Július 1.

Ez a nyár valahogy olyan szeszélyes nekem, két napig harminchárom fok van, utána huszonhárom fok van, így megy ez, még jó, hogy a változatos-ságot szeretem, és a szakadatlan hőség az, amit nem szeretek, ha hideg van, fel lehet öltözni, ha meleg, nem lehet csinálni semmit, 2014 volt ilyen, mint ez, pocskék lett nyilván a bor, savas és unalmas, senki se vegyen belőle, ha esetleg lát még olyat a polcokon, és 2020-tól se várjon sokat.

Július 2.

Hetek óta nem nyúltam a kézírathoz, azt hittem, azt terveztem, hogy június végére készen leszek vele, tévedtem, nem először, nem utoljára, komolytalan ember vagyok.

Július 3.

Elmentem fodrászhoz, torzonborz voltam egészen, nem csoda, januárban nyiratkoztam utoljára, még Szentpétervár előtt, muszáj volt akkor hasonlítanom az útlevélképemre, biztos, ami biztos, a régi reflexek csak kopnak, el nem tűnnek, most nem kellett hasonlítanom senkire, de nem kedvelem a hajszárítót, nem vagyunk jóban, noha érdekes volt, hogy majdnem a szemembe lóg, hogy látom, ha felnézek, a hajamnak a végét, huszonkét év után először, ám akkor jött a tizenkettes gép, és letarolt mindent, ami az útjába került.

Július 4.

Egyáltalán nem szerettem a Mad Scientistet eddig, bohóckodás sokszor, amit csinálnak, Rákóczi Túrós, Szilvás Gombóc, ugyan már, az alapok sem jöttek be, a Jam 52 vagy a Mango Bay, az East Coast Samurai Sessoin IPA azonban, amit a hiperben vettem, hatszázért, egyszerűen hibátlan, üde, friss, zamatos, ivós, ha nem fogy el legközelebbig, mint a dobozolt Galaxis, veszek belőle megint.

Július 5.

Ráléptem arra a lapos fürdőszobamérlegre, nem ugrottam, csak léptem, a magamfajta ne ugráljon, lenéztem és mondtam, száznegy kiló vagyok, színhús, majdhogynem letettem a terveimről, kis híja, de az fix, hogy kevesebbet kellett volna ennem szombaton, le kéne menni legalább száz alá, tegyünk egy próbát, most lehet, mert most akarom.

Július 6.

Michelle Gurevichet úgy dobta a gép, az e heti kalandban a Spotify, az egyetlen algoritmus, amellyel szemben nincsenek averzióim, a Russian

Balerina c. dalt kaptam, azt sem tudtam, fiú-e vagy lány, olyan a hangja Michelle Gurevichnek, kiderült, hogy nő, orosz emigráns szülők gyermeke Kanadából, Berlinben él, a nullanullás évek második fele óta énekel, mostantól nekem is, csak jó dalai vannak, unalmas dalai nincsenek, rám csaj már rég volt ilyen hatással, úgy értem, zeneileg, amúgy kiráz a hideg attól a szótól, hogy csaj.

Július 7.

Azt mondja a hülye, hogy már gimnazista korában izgatta, miért hosszabb Szerb Antal világirodalom-története, mint Szerb Antal magyarirodalom-története, hibbantakkal van tele a közbeszéd, csordultig, különös, hogy Szerb Antallal telik a nyaram, nyilván a hülyétől függetlenül, és a hosszabbik kötettel, utána jönni fog a rövidebbik is, rengeteget tanulok tőle, nem is csak az irodalomról.

Július 8.

Renan külsejében is mindig megőrzött valamit a papból, és lelkében sem vált soha vallástalanná, vele új korszakba lépett a kételkedés: ő az, aki kételyében is kételkedik, semmi sem áll távolabb tőle, mint az elbizakodott tagadás, amely a felvilágosodás emberét eltöltötte.

Július 9.

A magyar férfiember archetípusa a gazda, szépen köszönöm ezúton is, tucatnyi barátomnak, nem mulasztották el felhívni a figyelmemet a szállóigésült megmondásra, kár, hogy a szállóigék szavatossága napjainkban gyorsan lejár, könnyen megeshet, hogy az olvasó, aki olvassa ezt, máris nem tudja, miről beszélek.

Július 10.

Kijevben lennénk épp, az Atlas Weekend fesztiválon mulatoznánk, az ukrán Szigeten, a gyerek a Twenty One Pilots végett, én szláv fellépőket hallgatnék, köztük jönnék-mennék, de nem vagyunk Kijevben, úgy néz ki, sokáig nem is leszünk, a jegyünk mindazonáltal a 2021-es fesztiválra is érvényes, ördög tudja.

Július 11.

Técsőt álmodtam, pedig nem szoktam, különös, ha odaátot álmodok, Moszkvát álmodok mindig, az aztán odaát van tényleg, és nem is olyan, amilyennek álmodom, de Técső olyan volt most, bicikliztem összevissza a Vásártér könyékén, el kellett valamit hoznom a kórházból, hogy mit, nem emlékszem, a határőrposztra is ránéztem, ott van közel, kicsi épület, gyerekkoromban kutyakölyköket lehetett venni a határőröktől, igazi farkaskutyákat, nekünk is volt, Virágnak hívták, megmérgezték, mert hangoskodott éjszaka.

Július 12.

Minden évben elmegyünk az Udvarház csárdába Bándon, van, hogy kétszer is, nem úgy, hogy arra járunk, és akkor bemegyünk, hanem fordítva, oda megyünk céltudatosan, és abból adódhat arra járás pluszban, birkapörköltet most ettem először, csodálatos, sose volt jobb sehol, utána kávé Füreden, a horvát tengerpart csúcsszezonban ilyen, mint a sétány vasárnap délután, Tótvázsony felől gurultunk előtte lefelé, nem tudtuk, hogy ott volt kicsivel korábban a tömegbaleset a bicikliversenyen.

Július 13.

Átverték kétszáz forinttal az új helyen a Rómain, csodálkoztam is, hogy hétötven a pohár Borsodi, sok, akkor is, ha Hoppy, oda se megyek többet, van a parton más korcsma sok, különbek ennél, annyi, hogy nem este kell menni, este rengetegen vannak, hétköznap is, mint Füreden, és napszálltától a szúnyogok is jönnek.

Július 14.

Levél jött a Budaörsi Latinovits Színházról, írják, hogy mikor pótolnák a Liliomfit, ami márciusban elmaradt, az egyik dátum jobb, mint a másik, a másik sem rossz, ez az egy, ami hiányzik, a színház, főleg az ilyen, a kis Vidnyánszky-féle, a Liliomfi és a többi, mind sorban, akárhányszor, talán ötödször megyek erre októberben, ha nem tér vissza addig a vírus kamatostul.

Július 15.

Nem kerültem fel a shortlistre a pályázaton, másnap elküldtem a szöveget a Tiszatájnak, harmadnap megjelent az online-on, többen is mondták, hogy jó, meg hogy melankolikus és borongós, emellett lírai attitűdöt tartalmaz, igazuk van, az is lehet, hogy giccshatáron imbolyog, sebjaj, és akkor is sebjaj, ha nem szeretek borongós lenni, ha azt szeretném megírni, hogy semmi sem úgy volt, ahogy gondolni szokás, semmi sem volt szürke és kegyetlen, csak az a fő, hogy volt, és hogy érdekes volt, és mi csak élünk, mint az emberek.

Július 16.

Mondták, hogy előbb-utóbb meg fogom szeretni a savanyú söröket, hiába tiltakoztam, megtörtént, eddig nem volt olyan, hogy savanyúval zárjak, most igen, a Raven Raspberry Sourját kértem vissza, elképesztőek a csehek, mióta a sima lágereket globálmultik karmai közt készítik, azóta kraftban vágják ki a rezet, sorolhatnám kedvenc főzédímet napestig.

Július 17.

Megnéztem a Киcлoгa-t végre, régóta vadásztam rá, Alekszandr Gorcsilin rendezte, övé a legjobb alakítás Kirill Szerebrennyikov Лero-jában, Punkot játssza, a rendezése kevésbé sikerült, ellenben a *Nyár* zseniális, ne higgyenek a buta magyar kritikusoknak, imádtam minden kockáját, úgy adja vissza a lényegét, a korszak lényegét, minden lényegét, hogy szabadon szárnyal szanaszét, mindenki politikai állásfoglalást várt tőle, én épphogy attól féltem, hogy pamflet lesz, mint a borzalmas *Leviatán* Zvjagincevtől, nem az lett, hálistennek, minden jól van.

Július 18.

Jó főzni a gyerekekkel, a nagyobbikkal, keres receptet, elkészítjük együtt, ázsiaiban fergetegesek vagyunk, olyan halcurryt tettünk az asztalra, jázminrizzsel, hogy hét nyelven beszélt, habár hallgatott.

Július 19.

Napra pontosan 33 éve vagyunk együtt, krisztusi korba lépett a kapcsolatunk, elképesztő, erre nem lehet mást mondani, és úgy tűnik, vannak még tartalékok is.

Július 20.

Az orosz irodalomban általában a nők a kezdeményezők a szerelemben, ez is mutatja az oroszok eredendően realiztikus látását.

Július 21.

Elhatároztam, hogy lejövök a hírekről, most már tényleg, hozzá is fogtam, ha nincs újság, ami ne hergelne fel pillanatok alatt, akkor nincs mit tenni, amiről nem lehet olvasni, arról nem olvasni kell.

Július 22.

Kizöldült-kiszínesedett az erkély, szépen terem az uborka, kár, hogy a virágokra és a levendulára jönnek a darazsak, mindig féltem tőlük, miként a fogorvostól, a fizikai erőszaktól és a haláltól is.

Július 23.

És ti hova mentek nyaralni, kérdezik folyton, hát mi sehova, válaszoljuk eltökélten.

Július 24.

Vége van az Indexnek, úgy érte, hogy az eddig ismert formájában, szinte mindennel ez van, ahol valaha dolgoztam, csak a Magyar Narancs maradt önazonos, és az is milyen, Kurír már nincs, Magyar Hírlap minek van, Világgazdaság dettó, Index minek lesz, az Origo gyalázat, Cink mint-ha sosem lett volna, a Magyar Nemzet sem az, ami a két-három év alatt volt, amikor írhattam és szerkeszthettem ott.

Július 25.

Alekszej Balabanov filmjeit nézegetem, a két *Brat* sorsfordító élmény volt egykor, a *Háború és a Zsmurki* is nagyon bejött, a *Bádogkoporsó* után leálltam egy időre, az kiakasztott, pótolom most az elmulasztottakat, a *Nekem nem fáj* és az *Én is akarom* is nagyszerű, fogalmam sem volt, hogy az utóbbi, az életműzáró darab végül is Sztalker-parafrazis.

Július 26.

A másik oldal ugyanúgy gyűlölködik magától, ahogy az egyik utasításra, a messzemenő konzekvenciák levonásától óztkodhatnékam támadt.

Július 27.

Azt mondja a barátom, hogy Magyarországon teljes elnyomás van, képtelen vagyok ezzel bármit is kezdeni, válaszolni sem bírok, milyen ostobán hangzik az is, hogy ez egyszerűen tisztességtelen bármely teljes elnyomások bármely áldozataival szemben, hagyom a búsba az egészet.

Július 28.

Nem hittem volna, hogy odaát, túl a tengeren tényleg meg tudják csinálni a buborékot és a buborékban az NHL-playoffot, egyrészt kishitű voltam, másrészt korai temetni az Amerikai Egyesült Államokat, igaz, ha menet közben összeomlik a projekt, akkor nekem, a károgonak lesz igazam, és temethetek tovább.

Július 29.

Heteken keresztül ellenségemnek tekintettem mindenkit, aki nem tette fel a maszkot a villamoson és a boltban, ennek annyi, nincs erőm gyűlölni az egyre szélesebb néptömegeket, sem egyenként, sem csoportosan, kifulladtam.

Július 30.

Hallgatom az új Platon Karataev-lemezt, nemcsak a Kányádi-vers miatt, több interjút is olvastam ezekkel a fiatalemberekkel, egyre rokonszenvesebbek, egyre erősebbnek érzem a dalokat is, megint nem igaz, hogy pusztul a világ, valaki jár a fák hegyén, ki gyűjtja s oltja csillagod, csak az nem fél, kit a remény már végképp magára hagyott.

Július 31.

Ebben a hónapban egyáltalán nem nyúltam hozzá a kéziratához, na majd augusztusban, vagy szeptemberben, vagy ahogy kiadja, elöttem az élet hátralévő része teljes egészében.